

Отъ тъзи два документа, които засъгатъ търговията съ вълна на дубровчанитѣ въ София, разбираме, че почти цѣлия експортъ на вълна билъ въ тѣхни рѣце. Евреите имали право да изнасятъ вълна само отъ две села. За други търговци — турци и българи — не става и дума. Между дубровчанитѣ, обаче, се явили недоразумения поради опититѣ на нѣколцина отъ тѣхъ да получатъ съ помощта на турскитѣ власти изключителното право да изнасятъ само тѣ вълна. Това довело не само до взаимни пречки въ търговията, но дало поводъ на евреите да развалятъ старата спогодба за разпределение обектитѣ на тѣхната стопанска дейност и да задържатъ нѣкои стоки на дубровчанитѣ.

Монополътъ, който дубровчанитѣ отъ София имали въ износа на вълна се дължалъ на обстоятелството, че тѣ успѣли да осигурятъ постоянни пазари на сѫщата въ Венеция и Анкона. Тѣхнитѣ връзки въ тъзи италиянски търгища не били случайни. Тамъ тѣ имали значителънъ брой колонисти, всѣки отъ които ималъ установенъ видъ търговия и опредѣлени лица, съ които търгувалъ въ продължение на десетки години съ българскитѣ земи.

Споменатитѣ недоразумения между дубровчанитѣ въ връзка съ износа на вълната се изгладили следъ намѣсата на дубровнишкия съвѣтъ. Въ едно писмо на цариградскитѣ посланици отъ сѫщата тази епоха се вижда, че износа на вълна заемалъ пакъ второ място въпреки честитѣ пречки на турскитѣ власти въ общия износъ на стоки.¹⁾

За износа на вълна презъ 30-те хъдъ години на 17 в. имаме по интересни сведения въ завещанието на Павелъ Боглиевичъ, софийски търговецъ. Той търгувалъ съ Цариградъ, Дубровникъ, Анкона и Венеция гдѣ ималъ свои постоянни представители при износа на стоки. Специално въ Венеция той поддържалъ непрекъснати търговски връзки. На първо място той изнасялъ въ Венеция вълна. Въ завещанието си той споменалъ за непрегледана смѣтка съ Антонио Риги относно изплатенитѣ му около 126 човала вълна. За смѣтка на тази вълна той теглилъ една менителница срецу Джиковани Петки въ Венеция. Вълната която той изнасялъ въ Венеция, била купена на самото място по 5 талера кантара. Въ тази пратка имало и 5 човала вълна, изпратена въ Цариградъ на името на посланика Джакомо Бобали.²⁾

Завещателътъ споменува за други свои задължения въ връзка съ износа на вълна. Той дължалъ на Августино Тудизио въ Цариградъ 323 талера по една полица. Последниятъ отъ своя страна му дължалъ

¹⁾ „... abbiamo havuto una lettera dalli nostri mercanti di Soffia, nella quale si dolevano gravemente contro Cadi di Soffia perche non li lassava estrar liberamente le robbe mercantili ... cioè, che possano estrarre là liberamente cuori bovini, buffalini, cordovani, lane, cera, e pelami d'ogni sorte ...“ Писмо на Ben. Ghetaldi e Dom. Menze отъ Цариградъ fasc. 44, № 1818.

²⁾ „E perche io ... ho fatto da sacca da cento e vinti sei poco meno, o piu, non ricordandomi al presente l'apunto numero, li quali ho inviato verso Ragusa à Antonio Righi, quali lane io ho fatto per conto, et à denari di detto Antonio, di quali denari mi ho valso à cambio qui in Sofia, e fatto tratte per conto di detto Antonio a Gio. Petchi in Venetia, à quali cambij mi rimetto, la lana a me costava il primo costo al loco à taleri cinque in taleri il cantaro ... Nella detta lana sono sacca cinque quali ho comprato, et mandato per conto di IIImo s. Jacomo Bobali ambassatore in Constantinopoli ...“ Test. t. 61, f. 38 V^o сл.